

ТРАКТЕЦЪ

СЕДМИЧЕВЪ ВЪСТНИКЪ ЗА ОБЩЕСТВЕНА И СТОПАНСКО-ЕКОНОМИЧЕСКИ НОВАНИ.

УРЕЖДА РЕДАКЦИОНЕНЪ КОМИТЕТЪ.

Всичко се изпраща до печатница „Свѣтна“—Марангозовъ—Ямболъ.

АБОНАМЕНТЪ: въ година 70 лв.
за 6 месеца 35 лв., за 3 — 20 лв.
Отдаденъ брой 1-50 лева.
ПЛАЩА СЕ: за известия „вѣщанна“, годишна и извъншния по 50 лв.,
за скръбини—100 лева.
Официални обявления по 1-50 лв.
на □ с. м. Следицитъ пристави
плащатъ по 600 лева на дуна.
Търговски — по споразумение.
За хроникряне—8 лева на реда.
Всичко въ прелата.
Рѣкописъ не се връщатъ.

Г-ца Елена А. Бояджиева
Д-ръ Иванъ П. Атанасовъ
ВЪЧНАНИ.
8 февруарий 1925 година.
Сливень. Ямболъ.

ЛЮЦЕРНА.

СКРЪБНА ВЕСТЬ.

Централното управление на Съюза на провинциалните журналисти въ България съобщава съ неизречима горест, че снощи падна убитъ отъ лодия и злодейска ржа единъ великъ българинъ, предавъ ратникъ на родната журналистика и виденъ публицистъ.

ПРОФЕСОРЪ НИКОЛА МИЛЕВЪ

Директоръ на в. „Слово“ и председателъ на дружеството на стоплицитъ журналисти.

Още една нова жертва падна предъ старе на отечеството! Още единъ честенъ и неподдаденъ сплъ на родната майка отлетя въ царството на вѣнствата!

Спи сполучно скажи колега и учителю! Ние, провинциалнитъ журналисти, понасяйки съ скръвъ твоята преждевременна смъртъ, къдеиъ се предъ незаслужавата ти още кръвъ, че тъжаро и смѣло ще следваме пътя на твоето безпримерно самопожертвование.

Богъ да те прости!
Гр. Плъвень, 13 февруарий 1925 год

БЮРО ЗА ВСИЧКО СТЕФАНЪ СЛАВОВЪ — СТ. ЗАГОРА

Всѣкакви величини масивни, съкретни, елегантни

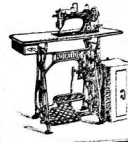
ЖЕЛЪЗНИ ОГНЕОПОРНИ КАСИ

за пари и ценни книжа. Цени конкурентни.

2-2
Продава се американско лозе
1200 кютюка — деветгодишно на 4 километра по Сливенското шосе.
Споразумение редакцията. 1-3

ПРОДАВАТЪ СЕ 230 акции отъ Акционерна Банка „Икономия“—Ямболъ, на износния цена. Споразумение Синове Лазаръ С. Коенъ—Ямболъ—ул. „Търговска“ № 58. 9-10

ШЕВИНИ МАШИНИ „ГРИТЦЕРЪ“

отъ всички видове и за отлични бродерии.
ПЛЕТАЧИНИ МАШИНИ всички размѣри
Части за горелоронитъ въ ДЕПОЗИТЪ
при **АНДОНЪ Г. НОЙКОВЪ**
срещу дот. „Стара Америка“, 7-10

ПЕЧАТИ!

НАУЧУКОВИ: съ съдържание отъ 1 до 5 и повлече редове до 8 см. дължина и кръгли.

МЕТАЛИЧЕСКИ: Бланкови съ и безъ гербъ, кръгли, лента и овални съ сепилъ и сложни фигури, полипси (факсимилета) и др. за учреждения, училища, банки, дружества, кантори, разни участници, търговци, братства, лѣкари, адвокати и др.
За поръчки съ мостри и опредѣлени цени при **Никола Н. Марангозовъ**—печ. „СВѢТЛИНА“—Ямболъ.

За прехрана на добитъка си нашитъ земеделци си набавятъ нужното сѣно отъ ливадитъ си, които се казватъ естествени, понеже отъ само себе си растатъ, безъ да ги е посадилъ човѣкъ.

Тия ливади, колкото и да са добри, ако не са близко до вода, често страдатъ отъ суша и измамятъ земеделцитъ въ надеждата имъ да иматъ добро и много сѣно за прехрана на добитъка си.

Осеньтъ това има много села, на които мѣрата е тъй малка и на такава мѣсто, че като нѣматъ естествени ливади, са принудени да си купуватъ сѣно, а поради липсата на паша, да прасчатъ добитъка си по други села, като плащатъ за това и известна такса.

За да избегнатъ всички тия случаи на недостигъ отъ храна за добитъка си, на унитъ земеделци, на които идеята да си направятъ искусствени ливади, които посяватъ съ найотропни и плодотивни треви.

Между тия треви която най-бързорастаща, най-продира и устойчива на суша се е оказала люцерната, една трева, която прилича на дегелината (трешия) по вида на листата си, само че е много по-висока.

Тѣй като първата година има слаби корени и се има се опасностъ, ако се сѣе сама, да пострада отъ сушата, най-добре е тя да се посяе заедно съ друго покривно растение.

Рано на пролѣтъ отиваме на разораната и покриваме *посе орадо или плугъ* цялото мѣсто съ чимикъ или овесъ, като чимикъ или овесъ, като хвърлимъ 8 — 10 килограмъ на декаръ. Следъ това и вземаме люцерносе и вземаме люцерносе по го смесваме съ малко пѣгъ, за да се хвърли по-

лесно, защото е много ситно; посяваме го върху ситно или овеса; като гледаме да се падне по 2 — 3 килограмъ на декаръ; зареваме сѣместъ съ трѣнечъ влакъ (grana) и затискаме нивата съ валакъ, за да може после по-лесно да се коси.

Въ късо време чимика (овесъ) и люцерната поникватъ, но чимика (овеса), като бързо растящъ, надминава люцерната и я пази отъ слънцето. Шомъ прецѣти чимика (овеса), бѣзъ да го чакаме да узрѣе, го покосяваме заедно съ порастаща люцерна.

На втората година люцерната остава сама да расте и, шомъ цѣвне, се покосява, изсушава и сѣбира Презъ тази година люцерната може два пѣти да се коси, а по-натѣтъ пѣти и 4 и 5 пѣти и това продължава до 9-та и 10-та година, следъ което люцерновата ливада почва да слабеи и се разоравя.

Отъ горното се вижда, че люцернитъ ливади са едно голѣмо улеснение за тѣхъ.

Всѣки земеделецъ, който има 5 декара посета люцерна, ще може да покоси 7—8 кола хубаво сѣно люцерносе само. Ако ливадата е близко до село, земеделецъ може постоянно да коси отъ нея и да храни съ сочна храна добитъка си и най-сетне може да си купи една млечна крава отъ тия породи, които даватъ на денъ по 10—15 литри мляко и възможна да я праша на паша, за да се връща гладна, а може съ люцерна да я храни и да взема ежесъденно 80—100 лева отъ нея.

Люцерната не трѣбва да се дава росна на добитъцитъ, защото добитъкъ, който се е напаса въ люцернова ливада и съ токущо покосена люцерна, се подува. Въ такъвъ случай добитъка се лѣкува по следния начинъ: взема се 15 грама амониакъ, налива се въ 1 литъръ вода и това лѣкарство се налива съ пинче въ устата на добитъка до го изпие.

Люцерното се е скапо и се достига отъ разни магазини (Плъвень, Гори-Орѣховица и др), обаче може да се достави и отъ постояннитъ комисии, но желѣшитъ трѣбва да съобщатъ за това найкъсно до края на януарий.

Като излагаме горното, въравне, заинтересованитъ земеделци ще почнатъ да сѣятъ люцерна, за да иматъ винаги хубаво сѣно за добитъка си.

НАРОДЕНЪ УНИВЕРСИТЕТЪ

Младши професоръ по германска филология, Г. Р. Шенглеръ, който миналата седмица три сказки въ народния ни университетъ. Да се ядатъ въ резиме въ една кратка белешка — не може, безъ да се пробава да темишъ му, поради широтата на обсъвката, която изискватъ. Сказничка разполага за строенъ езикъ и отлична дикция — гадъ колко на аналитичното ухо се хвърля отнежиъ и блестящата му мисль.

1. Първата сказка бѣше върху епопелната теза на немския лавлавецъ Шенглеръ. Шенглеръ за *Банжика край на западната култура*. Основнитъ линии на тая теза са, че световнитъ култури не са свързано биологично явление. Тая обща сказка на културитъ — да приематъ презъ физитъ на зараждането, разцѣта и завлѣването — позволява да се правитъ сравнение между известни явления въ тѣхъ. Критичното око на Шенглеръ открива парадокси приназитъ на тая затворена сказка — което му подказва — чрезъ една такса сравнително изучава себидено между античната и западнохристиянска култури — да гаае известия нѣша относително възрастна и края на последната. Именитъ Шенглеръ казва, че нашата култура е преживяла своето лѣто въ преломения време фаустовския кунжежъ Везваръ — най-висшъ изразъ на който се явява безплатната контрапунктилна музика и диференциалната и интегрална математика. Сѣга културата ни се намира въ зимата си, и върнъ къмъ възвѣтанъ, като творческо великъ наскѣпче се е сибилитъ съ елигонство — подобно въ александриската епоха следъ разцѣтата на античната мисль.

Одухотворително е състояние на Шенглеръ, а въ възможности на цивилизацията. Такава е садыбата на всѣка култура — и затова Шенглеръ препорѣчва не пестимъ — а сполучно и ясно съобщава на лѣкаръ съзнание за неизтождана смъртъ (което пакъ по аналогични прѣсвѣтания ще настѣпни къмъ 2200 г.) — оттукъ: примитивната задача на хората отъ тая култура е да сътворитъ единъ материална цивилизацията. Едно обявление за начало на идната култура Шенглеръ отчасти вижда въ възхода на сваянството.

Г. Шенглеръ направи умѣла критическа Шенглеритъ отъ износности: да надъ горнитъ заключения, сравнявайки западната култура само съ античната, да преиерѣва доволно число, съяснѣвъ не епитонския явление въ наши дни, като германска цивилизация. Тая по-социализма, както мисль Шенглеръ не е само събъвено „нимерна

